

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1999

Julkaistu Helsingissä 27 päivänä tammikuuta 1999

N:o 23—32

SISÄLLYS

N:o	Sivu
23	Laki Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen käsittelyyn osallistuvia henkilöitä koskevan eurooppalaisen sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä 159
24	Asetus Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen käsittelyyn osallistuvia henkilöitä koskevan eurooppalaisen sopimuksen voimaansaattamisesta sekä sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä annetun lain voimaantulosta 160
25	Laki merimiehen lääkärintarkastuksista pidettävästä rekisteristä 161
26	Laki merimieslain muuttamisesta 162
27	Asetus vuonna 1999 kertyvien työnantajan sosiaaliturvamaksujen jakautumasta 165
28	Valtioneuvoston päätös vuoden 1998 puutarhatuotannon tuen jakoperusteista annetun valtioneuvoston päätöksen muuttamisesta 167
29	Valtioneuvoston päätös energiatuen myöntämisen yleisistä ehdoista 168
30	Maa- ja metsätalousministeriön päätös yhteisöaloite PESCA:n täytäntöönpanosta annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen muuttamisesta 171
31	Maa- ja metsätalousministeriön päätös peltolohkorekisteristä 172
32	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus eräistä ministeriön päätöksistä 174

N:o 23

Laki

Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen käsittelyyn osallistuvia henkilöitä koskevan eurooppalaisen sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1998

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §
Strasbourgissa 5 päivänä maaliskuuta 1996 tehdyn Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen käsittelyyn osallistuvia henkilöitä koskevan eurooppalaisen sopimuksen määräykset ovat, mikäli ne kuuluvat lainsäädännön alaan, voimassa niin kuin siitä on sovittu.

2 §
Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1998

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ulkoasiainministeri *Tarja Halonen*

HE 184/1998
LaVM 15/1998
EV 161/1998

N:o 24

Asetus**Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen käsittelyyn osallistuvia henkilöitä koskevan eurooppalaisen sopimuksen voimaansaattamisesta sekä sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä annetun lain voimaantulosta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä tammikuuta 1999

Ulkoasiainministerin esittelystä säädetään:

1 §
Strasbourgissa 5 päivänä maaliskuuta 1996 tehty Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen käsittelyyn osallistuvia henkilöitä koskeva eurooppalainen sopimus, jonka eräät määräykset on hyväksytty 18 päivänä joulukuuta 1998 annetulla lailla (23/1999) ja jonka tasavallan presidentti on niin ikään hyväksynyt 18 päivänä joulukuuta 1998 ja jota koskeva hyväksymiskirja on talletettu Euroopan neuvoston pääsihteerin huostaan 23 päivänä jou-

lukuuta 1998, tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 1999 niin kuin siitä on sovittu.

2 §
Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen käsittelyyn osallistuvia henkilöitä koskevan eurooppalaisen sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä 18 päivänä joulukuuta 1998 annettu laki (23/1999) ja tämä asetus tulevat voimaan 1 päivänä helmikuuta 1999.

Helsingissä 22 päivänä tammikuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Vt. ulkoasiainministeri
Pääministeri *Paavo Lipponen*

Laki**merimiehen lääkärintarkastuksista pidettävästä rekisteristä**

Annettu Helsingissä 22 päivänä tammikuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Rekisterin tarkoitus ja tietosisältö

Merimiehen lääkärintarkastuksissa annetuista lääkärintodistuksista pidetään työterveyslaitoksessa valtakunnallista rekisteriä.

Rekisterin tarkoituksena on edistää työntekijöiden laivatyökelpoisuuden sekä terveydentilan arviointia ja seurantaa, merimieslääkäreiden toiminnan yhdenmukaisuutta sekä työntekijöiden yleiseen terveyteen kohdistuvaa tieteellistä tutkimustoimintaa.

Lääkärintodistuksesta rekisteriin talletetaan tarkastetun henkilön nimi, muut tunnistetiedot ja yhteystiedot sekä laivatyökelpoisuuden arviointia varten tarpeelliset tiedot tarkastetun fyysisestä terveydestä, mielenterveydestä, näkö- ja kuulokyvystä sekä sairauksista. Milloin tarkastettava ei ole täyttänyt 18 vuotta, rekisteriin talletetaan tieto siitä, onko työskentely aluksessa hänen terveydelleen tai kehitykselleen haitallista.

2 §

Lääkärintodistusten toimittaminen rekisteriin

Merimiehen lääkärintarkastuksen suorittaneen lääkärin on lähetettävä jäljennös lääkärintodistuksesta työterveyslaitokselle.

Helsingissä 22 päivänä tammikuuta 1999

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**

3 §

Tietojen luovuttaminen rekisteristä

Työntekijän suostumuksella rekisteristä voidaan antaa tarkastavalle lääkärille tietoja työntekijän aikaisemmasta terveydentilasta.

Merenkulkulaitoksella on oikeus saada rekisteristä työntekijän laivatyökelpoisuutta koskevan päätöksen tekemistä varten tarpeelliset tiedot. Lisäksi merenkulkulaitoksella ja työsuojeluviranomaisilla on oikeus saada rekisteristä muita kuin yksittäisen työntekijän terveyttä koskevia tietoja.

4 §

Tietojen säilyttäminen rekisterissä

Rekisteriin merkityt tiedot on säilytettävä kymmenen vuoden ajan viimeisen tiedon merkitsemisestä.

5 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1999.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

N:o 26

Laki**merimieslain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä tammikuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 7 päivänä kesäkuuta 1978 annetun merimieslain (423/1978) 40 §:n 3 momentti,
muutetaan 32 §, 32 a—32 c §, 39 §:n 4 momentin suomenkielinen sanamuoto ja 40 §:n 1 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 32 § laeissa 591/1986, 1440/1992 ja 1213/1994, 32 a ja 32 b § mainituissa laeissa 591/1986 ja 1440/1992, 32 c § laissa 381/1991 sekä 39 §:n 4 momentti ja 40 §:n 1 momentti mainitussa laissa 1440/1992, sekä

lisätään lakiin uusi 32 d—32 f § seuraavasti:

32 §

Äitiys-, erityisäitiys-, isyys- ja vanhempainvapaa

Työntekijällä on oikeus saada vapaaksi työstä sairausvakuutuslaissa (364/1963) tarkoitetut äitiys-, erityisäitiys-, isyys- ja vanhempainrahakaudet.

Äitiys- ja isyysvapaasta on ilmoitettava työnantajalle viimeistään kaksi kuukautta ennen vapaan aiottua alkamista. Työntekijä saa kuitenkin varhentaa äitiysvapaan, sekä muuttaa synnytyksen yhteydessä pidettäväksi aiotun isyysvapaan ajankohdan, jos se on tarpeen lapsen syntymän tai lapsen, äidin tai isän terveydentilan vuoksi. Näistä muutoksista on ilmoitettava työnantajalle niin pian kuin mahdollista. Muutoin työntekijä saa perustellusta syystä muuttaa aiemmin ilmoittamansa vapaan ajankohdan kuukauden ilmoitusaikaa noudattaen.

Työntekijällä on oikeus pitää vanhempainvapaata enintään kahdessa osassa, joiden tulee olla vähintään 25 arkipäivän pituisia. Vanhempainvapaan pitämisestä ja sen pituudesta on ilmoitettava työnantajalle viimeistään kaksi kuukautta ennen vapaan alkamista. Työntekijä saa perustellusta syystä muuttaa vapaan ajankohdan vähintään kuukauden ilmoitusaikaa noudattaen. Ottolapsen hoidon vuoksi pidettävästä vapaasta on ilmoitettava mikäli mahdollista kaksi kuukautta ennen vapaan alkamista. Ottolapsen vanhempi saa perustellusta syystä ennen vapaan alkamista muuttaa vapaan ajankohtaa ilmoittamalla siitä työnantajalle niin pian kuin se on mahdollista.

32 a §

Työnteko äitiysrahakauden aikana

Työntekijä saa työnantajan suostumuksella

HE 235/1998
 TyVM 12/1998
 EV 197/1998

Neuvoston direktiivi 92/85/ETY; EYVL N:o L 348, 28.11.1992, s. 1—8
 Neuvoston direktiivi 96/34/EY; EYVL N:o L 145, 19.6.1996, s. 4—9

tehdä äitiysrahakauden aikana työtä, joka ei vaaranna hänen eikä sikiön tai syntyneen lapsen turvallisuutta. Tällaista työtä ei kuitenkaan saa tehdä kahden viikon aikana ennen laskettua synnytysaikaa eikä kahden viikon aikana synnytyksen jälkeen. Sekä työnantajalla että työntekijällä on oikeus milloin tahansa keskeyttää äitiysrahakauden aikana tehtävä työ.

32 b §

Hoitovapaa

Työntekijällä on oikeus saada hoitovapaata lapsensa tai muun hänen taloudessaan vakituisesti asuvan lapsen hoitamiseksi, kunnes lapsi täyttää kolme vuotta. Hoitovapaana voidaan pitää enintään kaksi vähintään kuukauden pituista jaksoa, jolleivät työnantaja ja työntekijä sovi kahta useammasta tai kuukautta lyhyemmästä jaksosta. Hoitovapaata saa vain toinen vanhemmista tai huoltajista kerrallaan. Äitiys- tai vanhempainvapaan aikana toinen vanhemmista tai huoltajista voi kuitenkin pitää yhden jakson hoitovapaata.

Työntekijän on ilmoitettava työnantajalle hoitovapaasta ja sen pituudesta viimeistään kaksi kuukautta ennen sen alkamista. Työntekijä voi perustellusta syystä muuttaa hoitovapaan ajankohdan ja sen pituuden ilmoittamalla siitä työnantajalle viimeistään kuukautta ennen muutosta.

32 c §

Tilapäinen hoitovapaa

Työntekijän lapsen tai muun hänen taloudessaan vakituisesti asuvan lapsen, joka ei ole täyttänyt 10 vuotta, sairastuessa äkillisesti työntekijällä on oikeus saada lapsen hoidon järjestämiseksi tai tämän hoitamiseksi tilapäistä hoitovapaata enintään neljä työpäivää kerrallaan, jos työntekijä jää aluksesta Suomen satamassa ja palaa alukseen Suomen satamassa. Lapsen molemmat vanhemmat tai huoltajat eivät saa pitää tilapäistä hoitovapaata samanaikaisesti.

Työntekijän on ilmoitettava työnantajalle tilapäisestä hoitovapaasta ja sen arvioidusta kestosta niin pian kuin mahdollista. Työnantajan pyynnöstä työntekijän on esitettävä luotettava selvitys tilapäisen hoitovapaan perusteesta.

32 d §

Poissaolo pakottavista perhesyistä

Työntekijällä on oikeus tilapäiseen poissaoloon työstä, jos hänen välitön läsnäolonsa on välttämätöntä hänen perhettään kohtaneen, sairaudesta tai onnettomuudesta johtuvan ennalta-arvaamattoman ja pakottavan syyn vuoksi. Oikeuden käyttämisen edellytyksenä on, että työntekijä jää aluksesta Suomen satamassa ja palaa alukseen Suomen satamassa ja että alus ei tästä syystä tule merikelvottomaksi.

Työntekijän on ilmoitettava työnantajalle poissaolostaan ja sen syystä niin pian kuin mahdollista. Työnantajan pyynnöstä työntekijän on esitettävä luotettava selvitys poissaolonsa perusteesta.

32 e §

Perhevapaita koskevien säännösten pakottavuus

Sopimus, jolla työntekijä luopuu oikeudestaan 32 ja 32 b—32 d §:ssä tarkoitettuihin perhevapaisiin, on mitätön.

32 f §

Palkanmaksuvelvollisuus

Työnantajalla ei ole velvollisuutta maksaa työntekijälle palkkaa 32 tai 32 b—32 d §:ssä tarkoitettujen perhevapaiden ajalta. Työntekijälle, joka on yhtäjaksoisesti ollut samassa tai saman johdon alaisessa yrityksessä vähintään kuusi kuukautta, työnantaja on kuitenkin velvollinen maksamaan palkkaa äitiysvapaan ajalta siten kuin 25 §:ssä säädetään sairausajan palkasta.

Jos työntekijä on raskauteen tai synnytykseen liittyvän sairauden vuoksi estynyt tekemästä työtään muuna kuin äitiys- tai vanhempainvapaan aikana, hänellä on oikeus sairausajan palkkaan 25 §:n säännösten mukaisesti. Jos raskauteen tai synnytykseen liittyvästä sairaudesta johtuva työkyvyttömyys ja äitiysvapaa ovat yhdenjaksoisia, työntekijällä ei kuitenkaan ole oikeutta palkkaan pidemmältä ajalta kuin 25 §:n 1 momentissa säädetään sairausajan palkasta.

Työnantajan on korvattava raskaana olevalle työntekijälle synnytyksestä edeltävistä lääketieteellisistä tutkimuksista aiheutuva ansi-

onmenetys, jos tutkimuksia ei voida suorittaa työajan ulkopuolella.

39 §

Toistaiseksi voimassa olevat sopimukset

—————
 Työnantaja ei saa irtisanoa työntekijän työ-
 sopimusta raskauden takia. Jos työnantaja
 irtisanoo raskaana olevan työntekijän työso-
 pimuksen, irtisanomisen katsotaan johtuvan
 työntekijän raskaudesta, jollei työnantaja
 näytä muuta perustetta. Työntekijän on esi-
 tettävä selvitys raskaudestaan, jos työnantaja
 sitä pyytää. Työnantaja ei saa irtisanoa työn-
 tekijän työ sopimusta äitiys-, erityisäitiys-,
 isyys- tai vanhempainvapaan tai hoitovapaan
 aikana eikä myöskään, saatuaan tietää työn-
 tekijän olevan raskaana tai käyttävän oikeut-
 taan edellä mainittuun vapaaseen, pääty-
 mään vapaan alkaessa tai aikana. Muu so-
 pimus on mitätön.

40 §

Työhönpaluuoikeus eräissä tapauksissa

—————
 Sairaudesta tai vammasta johtuvan työstä
 poissalon tai 32 ja 32 b—32 d §:ssä tarkoi-
 tettujen vapaiden päättyessä työntekijällä on
 oikeus palata ensisijaisesti siihen alukseen,
 josta hän lähti edellä tarkoitettun syyn vuoksi.
 Työntekijällä on ensisijaisesti oikeus pa-
 lata aikaisempaan työhönsä. Jos tämä ei ole
 mahdollista, työntekijälle on tarjottava aikai-
 sempaa työtä vastaavaa työ sopimuksen mu-
 kaista työtä ja, jos tämäkään ei ole mahdol-
 lista, muuta työ sopimuksen mukaista työtä.

—————
 Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä kesä-

Helsingissä 22 päivänä tammikuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

kuuta 1999. Sen 32 §:n 2 ja 3 momentti,
 32 b §:n 2 momentti, 32 d ja 32 e § sekä
 40 §:n 1 momentti tulevat kuitenkin voi-
 maan jo 1 päivänä maaliskuuta 1999.

Jos 32 §:n 2 ja 3 momentin sekä 32 b §:n
 2 momentin voimaan tullessa voimassa ol-
 leessa 32, 32 a tai 32 b §:ssä tarkoitettu il-
 moitus on tehty ennen 1 päivää maaliskuuta
 1999, vapaaseen sovelletaan, mitä tämän lain
 32 §:n 2 ja 3 momentin sekä 32 b §:n 2 mo-
 mentin voimaan tullessa voimassa olleessa
 32, 32 a tai 32 b §:ssä säädetään.

Jos 2 momentissa tarkoitettu ilmoitus teh-
 dään 32 §:n 2 ja 3 momentin sekä 32 b §:n
 2 momentin tultua voimaan mutta ennen 1
 päivää kesäkuuta 1999 ja 32 §:n 2 ja 3 mo-
 mentin sekä 32 b §:n 2 momentin voimaan
 tullessa voimassa olleessa 32, 32 a ja
 32 b §:ssä tarkoitettu vapaa alkaa viimeis-
 tään 31 päivänä toukokuuta 1999, ennen 1
 päivää kesäkuuta 1999 tehtyyn ilmoitukseen
 ja alkavaan vapaaseen sovelletaan, mitä
 32 §:n 2 ja 3 momentin sekä 32 b §:n 2 mo-
 mentin voimaan tullessa voimassa olleessa
 32, 32 a ja 32 b §:ssä säädetään. Jos vapaa
 kuitenkin alkaa aikaisintaan 1 päivänä kesä-
 kuuta 1999, ilmoitukseen ja vapaaseen so-
 velletaan, mitä tämän lain 32 §:n 2 ja 3 mo-
 mentissa sekä 32 b §:n 2 momentissa sääde-
 tään.

Jos työntekijä on ennen 1 päivää kesäkuu-
 ta 1999 pitänyt yhden tämän lain voimaan
 tullessa voimassa olleessa 32 b §:ssä tarkoi-
 tetun hoitovapaajakson alle kaksivuotiaan
 lapsen hoitamiseksi, hänellä on oikeus pitää
 toinen jakso tämän lain 32 b §:n mukaisesti,
 vaikka lapsi ei jakson alkaessa ole täyttänyt
 kahta vuotta.

Lain tultua voimaan työntekijän ennen
 tämän lain 32 §:n 2 ja 3 momentin sekä
 32 b §:n 2 momentin voimaantuloa tekemä
 ilmoitus vapaan pitämisestä ei sido työnteki-
 jää.

Työministeri *Liisa Jaakonsaari*

N:o 27

Asetus

vuonna 1999 kertyvien työnantajan sosiaaliturvamaksujen jakautumasta

Annettu Helsingissä 22 päivänä tammikuuta 1999

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä säädetään työnantajan sosiaaliturvamaksusta 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun lain (366/1963) 16 §:n 2 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 957/1972:

1 §

Vuodelta 1999 ilman erillistä maksuunpanoa suoritetuista työnantajan sosiaaliturvamaksuista on katsottava olevan:

1) kun palkan maksajana on valtio, muu valtion laitos kuin sellainen liikelaitos, johon sovelletaan valtion liikelaitoksista annettua lakia (627/1987), tai Ahvenanmaan maakunta

työnantajan sosiaali- turvamaksu- prosentti	kansan- eläke- maksua %	sairaus- vakuutus- maksua %
6,80	58,088	41,912

2) kun palkan maksajana on kunta, kuntayhtymä tai kunnallinen liikelaitos, evankelis-luterilainen kirkko, sen seurakunta tai seurakuntayhtymä taikka ortodoksinen kirkkokunta tai sen seurakunta

työnantajan sosiaali- turvamaksu- prosentti	kansan- eläke- maksua %	sairaus- vakuutus- maksua %
4,75	66,316	33,684

3) kun palkan maksajana on muu kuin 1—2 kohdassa tarkoitettu työnantaja

työnantajan sosiaali- turvamaksu- prosentti	kansan- eläke- maksua %	sairaus- vakuutus- maksua %
4,00	60,000	40,000
5,60	71,429	28,571
6,50	75,385	24,615

2 §

Vuodelta 1999 maksuunpanon perusteella suoritetuista työnantajan sosiaaliturvamaksuista on katsottava olevan:

- 1) kansaneläkemaksua 65,3 %
- 2) sairausvakuutusmaksua 34,7 %

3 §

Vuonna 1999 kertyvistä, vuoteen 1998 ja sitä aikaisempiin vuosiin kohdistuvista työnantajan sosiaaliturvamaksuista on katsottava olevan:

- 1) kansaneläkemaksua 65,1 %
- 2) sairausvakuutusmaksua 34,9 %

4 §
Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 1999.

Tätä asetusta sovelletaan myös ennen sen

Helsingissä 22 päivänä tammikuuta 1999

voimaantuloa maksuunpantuihin, 1 päivänä tammikuuta 1999 tai sen jälkeen kertyneisiin työnantajan sosiaaliturvamaksuihin.

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 28

Valtioneuvoston päätös**vuoden 1998 puutarhatuotannon tuen jakoperusteista annetun valtioneuvoston päätöksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 21 päivänä tammikuuta 1999

Valtioneuvosto on maa- ja metsätalousministeriön esittelystä *muuttanut* vuoden 1998 puutarhatuotannon tuen jakoperusteista annetun valtioneuvoston päätöksen (1219/1998) liitettä seuraavasti:

**HEHTAARITUKI 1998
mk/ha****1. AVOMAAN TUORETUOTANTO****1.4 Varastointituki (vihannekset)
mk/m³**

	Koneellisesti jäähdytetyt varastot			Muut varastot		
	Alue A	Alue B	Alue C	Alue A	Alue B	Alue C
sipuli	100	100	100	67	67	67
porkkana	100	100	100	67	67	67
mukulaselleri	100	100	100	67	67	67
lanttu	100	100	100	67	67	67
kiinankaali	100	100	100	67	67	67
purjo	100	100	100	67	67	67
rapealehtinen keräsalaatti	95	90	85	64	60	57
valkokaali	72	72	72	47	47	47
punajuuri	71	71	71	46	46	46

Tämä päätös tulee voimaan 27 päivänä tammikuuta 1999.

Helsingissä 21 päivänä tammikuuta 1999

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Vanhempi hallitussihteeri Esko Laurila

N:o 29

Valtioneuvoston päätös energiatuen myöntämisen yleisistä ehdoista

Annettu Helsingissä 21 päivänä tammikuuta 1999

Valtioneuvosto on kauppa- ja teollisuusministeriön esittelystä päättänyt:

1 §

Tuen myöntäminen

Valtionavustuksena voidaan myöntää tukea energiatalouden kehittämiseen ympäristömyönteisemmäksi, uuden teknologian käyttöönoton edistämiseksi sekä energiahuollon varmuuden ja monipuolisuuden edistämiseksi.

Tukea voidaan myöntää valtion talousarvion ja siihen sisältyvän valtuutuksen puitteissa.

2 §

Tuettavat hankkeet

Energiatukea voidaan myöntää sellaisiin investointi- ja selvityshankkeisiin, jotka:

- 1) edistävät uusiutuvan energian käyttöä;
- 2) edistävät energiansäästöä tai energian tuotannon tai käytön tehostamista;
- 3) vähentävät energian tuotannon tai käytön ympäristöhaittoja; tai
- 4) muutoin edistävät energiahuollon varmuutta ja monipuolisuutta.

Etusija annetaan uuden teknologian kaupallistamista edistävälle hankkeelle.

Investointihankkeella tarkoitetaan investointia käyttömaisuuteen sekä siihen liittyvää valmistelua, seurantaa ja tiedotusta.

Selvityshankkeella tarkoitetaan energiakatselmuksia ja -analyysyjä, muita investointeihin liittyviä selvityksiä sekä selvityksiä uuden menetelmän tai palvelun kehittämiseksi.

Tukea voidaan myöntää myös Suomen kannalta tärkeään ympäristömyönteisen energiatalouden kehitystä edistävään hankkeeseen, joka toteutetaan Suomen lähialueilla.

Tämän päätöksen nojalla ei tukea myönnetä valtionosuutta saaviin perustamishankkeisiin.

3 §

Tuensaaja

Energiatukea voidaan myöntää yrityksille, yhteisöille ja kunnille.

Jos hankkeen toteuttamiseen osallistuu useampi kuin yksi yritys, yhteisö tai kunta, tuki voidaan myöntää ja maksaa yritykselle, yhteisölle tai kunnalle, joka on sitoutunut vastaamaan tuen käytöstä koko hankkeeseen.

4 §

Tuen enimmäismäärä

Myönnettävän tuen osuus hyväksyttävistä kustannuksista, hankekohtaisen harkinnan perusteella, voi olla enintään:

- 1) energiakatselmuksissa, -analyyseissa ja muissa selvityshankkeissa 50 %;
- 2) tuulivoimatuotantoa edistävissä investointihankkeissa 40 %;
- 3) investointihankkeissa, jotka edistävät energian tehokasta tuotantoa tai käyttöä taikka uusiutuvan energian käyttöä tai vähentävät energiantuotannon tai käytön ympäristöhaittoja, 30 %;
- 4) muissa ympäristömyönteisissä uutta teknologiaa edistävissä investointihankkeissa 25 %;
- 5) Euroopan yhteisön (EY) rakennerahasto-ohjelmien alueille sijoittuvissa muissa energiahuollon varmuutta ja monipuolisuutta edistävissä investointihankkeissa 25 %.

Sellaiselle 3 §:n 2 momentissa tarkoitettulle yritykselle tai yhteisölle, joka toimii koordinaattorina tuettavassa hankkeessa, voidaan korvata kokonaan sille koordinaatiosta aiheutuneet kustannukset edellyttäen, että koko hankkeen osalta noudatetaan tukipäätöksessä mainittuja enimmäismääriä.

Energia-asioista vastaava ministeriö, jäljempänä ministeriö, antaa erikseen päätöksen

muun kuin 1 momentissa tarkoitetun ohjelman tai hankkeen tukemisesta ja myönnettävän tuen enimmäismäärästä saatuaan valtioneuvoston raha-asiainvaliokunnan lausunnon asiasta.

Edellä 3 momentissa tarkoitetun päätöksen osalta on noudatettava EY:n valtion tukien ilmoittamisesta annettuja säädöksiä.

5 §

Muiden tukien vaikutus

Jos investointi- tai selvityshankkeeseen on myönnetty valtion tai Euroopan yhteisöjen komission varoista muita avustuksia tai lainoja taikka sellaisia luottolaitosten lainoja, joista valtio maksaa korkotukea tai muuta näihin verrattavaa tukea, ei näiden ja tämän päätöksen perusteella myönnetyn avustuksen tukivaikutus saa ylittää 4 §:ssä mainittuja määriä, ellei EY:n säädöksistä muuta johdu.

6 §

Tuen myöntäjä

Tuen myöntämisestä päättää energia-asioiden vastaava ministeriö.

Ministeriö voi siirtää oikeuden päättää tuen myöntämisestä työvoima- ja elinkeinokeskukselle.

7 §

Hyväksyttävät kustannukset

Myönnettävän energiatuen osuus investointihankkeessa määräytyy tuen tarkoituksen kannalta tarpeelliseksi katsottujen käyttöomaisuuden hankintamenojen, kuten rakennus-, kone- tai laitemenojen, niiden muutosten ja korjaustöistä aiheutuvien menojen, välittömästi investointiin liittyvien maa-alueiden hankinnasta ja sähköjohtojen rakentamisesta aiheutuvien menojen sekä investointiin liittyvien valmistelu- ja seurantakustannusten perusteella. Tukea voidaan myöntää myös vuokratulle käyttöomaisuudelle.

Selvityshankkeessa myönnettävän energiatuen osuus määräytyy tuen tarkoituksen kannalta tarpeelliseksi katsottujen menojen perusteella, kuten hankkeesta aiheutuvien vieraiden töiden ja palvelujen käytöstä aiheutuvien menojen ja hankkeen toteuttami-

sesta aiheutuvien muiden välttämättömien menojen perusteella.

Ministeriö voi antaa tarkempia säännöksiä hyväksyttävistä kustannuksista.

8 §

Takaisinperintä

Tämän päätöksen nojalla myönnetty tuki on maksettava takaisin kokonaan tai osaksi tai peruutettava vielä maksamatta olevalta osalta, jos:

1) tuen saaja on tukea tai sen maksamista hakiessaan antanut virheellisiä tai harhaanjohtavia tietoja tai salannut tietoja ja menettelyllä on ollut vaikutusta tuen saamiseen tai tukiehtojen asettamiseen;

2) tuen saaja on kieltäytynyt antamasta tuen maksamista tai sen valvontaa varten tarvittavia tietoja, asiakirjoja tai muuta aineistoa;

3) tuki on suoritettu muutoin virheellisin edellytyksin tai perusteettomasti;

4) tukea on käytetty vastoin sille määrättyä käyttötarkoitusta; tai

5) tuen myöntämisen jälkeen ilmenee, että saatu muu 5 §:ssä tarkoitettu julkinen rahoitus yhdessä tuen kanssa ylittää tässä päätöksessä mainitun julkisen rahoituksen enimmäismäärän.

Milloin tuen ehtoja on muilta osin laiminlyöty, tuki tai osa siitä voidaan määrätä palautettavaksi ja vielä maksamatta olevalta osalta peruutetuksi tai maksatus keskeytettäväksi.

Palautettavalle tukierälle on maksettava sen maksupäivästä lukien vuotuista korkoa korkolain (633/1982) 3 §:n 2 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan lisättynä kolmella prosenttiyksiköllä.

Eräiden valtion tukea koskevien Euroopan yhteisöjen säännösten soveltamisesta annetun lain (1593/1994) perusteella laittomasti myönnetty tuki voidaan komission päätöksen mukaisesti periä kokonaan tai osittain takaisin tuen saajalta.

Päätöksen tuen takaisinperinnästä tekee tuen myöntäjä.

9 §

Olosuhteiden muutokset

Milloin tuen viimeisen erän maksamista seuraavien viiden vuoden aikana investointi-

tuen kohteena olleen omaisuuden käyttö lopetetaan tai sitä olennaisesti vähennetään, tuen myöntämisen perusteena ollut omaisuuden käyttötarkoitusta olennaisesti muutetaan tai omaisuus luovutetaan tai siirtyy muutoin toisen omistukseen tai hallintaan taikka vakuutetulle omaisuudelle tapahtuu vahinko, on tukea vastaava suhteellinen osa omaisuuden arvosta taikka vakuutus- tai muusta korvauksesta palautettava valtiolle kuuden kuukauden kuluessa edellä tarkoitettua olosuhteiden muuttumisesta tai vahinkotapahtumasta, jollei tuenmyöntäjä erityisistä syistä toisin määrää.

Tuen saajan on ilmoitettava tuen myöntäjälle 1 momentissa tarkoitettua olosuhteiden muutoksesta tai tuen kohteena olleelle omaisuudelle sattuneesta vahingosta välittömästi tapahtuman jälkeen, kuitenkin viimeistään kuukauden kuluttua.

10 §

Viivästyskorko

Milloin tuen saaja ei ole maksanut 8 §:ssä tarkoitettua palautusta tai korkoa valtiolle määrättyyn eräpäivään mennessä tai 9 §:n mukaisesti tehnyt siinä tarkoitettua ilmoitusta, tuen saajan on maksettava valtiolle vuotuista viivästyskorkoa palautettavalle määrälle korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitettua korkokannan mukaan eräpäivästä taikka olosuhteiden muuttumisesta tai vahinkotapahtumasta lukien.

11 §

Tarkemmat säännökset

Ministeriö voi antaa tarkempia säännöksiä

Helsingissä 21 päivänä tammikuuta 1999

Kauppa- ja teollisuusministeri *Antti Kalliomäki*

ja ohjeita tuen hakemisesta, tuen yksityiskohtaisesta kohdentamisesta, tuen myöntämisen yksityiskohtaisista perusteista, maksuksesta ja takaisinperinnästä sekä muusta tämän päätöksen täytäntöönpanosta.

Jollei tästä päätöksestä muuta johdu, tässä päätöksessä tarkoitettujen tukien myöntämisessä, käyttämisessä, maksamisessa ja käytön valvonnassa on soveltuvin osin noudatettava valtioneuvoston päätöstä valtionavustuksia koskeviksi yleismääräyksiksi (490/1965).

12 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaa 1 päivänä helmikuuta 1999 ja se on voimassa 31 päivään joulukuuta 2003.

Ennen tämän päätöksen voimaantumista voidaan ryhtyä päätöksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tällä päätöksellä kumotaan energiatuen myöntämisen yleisistä ehdoista 25 päivänä tammikuuta 1996 annettu valtioneuvoston päätös (45/1996) ja sen nojalla energiatuen myöntämisen ehdoista 2 päivänä huhtikuuta 1996 annettu kauppa- ja teollisuusministeriön päätös (241/1996). Mainittua valtioneuvoston päätöstä sovelletaan kuitenkin sen nojalla tehtyihin tukipäätöksiin. Mainitun valtioneuvoston päätöksen nojalla työvoima- ja elinkeinokeskusten oikeudesta antaa energiatukea koskevia sitoumuksia 11 päivänä maaliskuuta 1998 annettu kauppa- ja teollisuusministeriön päätös (177/1998) jää edelleen voimaan.

Tarkastaja Heli Vuori-Karvia

N:o 30

Maa- ja metsätalousministeriön päätös
yhteisöaloite PESCA:n täytäntöönpanosta annetun maa- ja metsätalousministeriön
päätöksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 20 päivänä tammikuuta 1999

Maa- ja metsätalousministeriö on
muuttanut yhteisöaloite PESCA:n täytäntöönpanosta annetun maa- ja metsätalousministeriön
 päätöksen (1070/1996) 2 §:n ja 9 §:n 1 momentin seuraavasti:

2 §

Toimivaltainen viranomainen

Tässä päätöksessä tarkoitettut tuet myöntää
 ja maksaa työvoima- ja elinkeinokeskus.

Maa- ja metsätalousministeriö voi päättää
 tuen myöntämisestä ja maksamisesta yksit-
 täistapauksessa, jos hankkeen laajuus sitä
 edellyttää.

9 §

Tuen takaisin periminen

Tuen myöntänyt viranomainen päättää
 maksetun tuen takaisin perimisestä Euroopan
 yhteisön yhteisen kalastuspolitiikan täytän-
 töönpanosta annetun lain (1139/1994)
 9 §:ssä säädetyillä perusteilla.

Tämä päätös tulee voimaan 27 päivänä
 tammikuuta 1999.

Helsingissä 20 päivänä tammikuuta 1999

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Ylitarkastaja Jaakko Autio

- 1) Neuvoston asetus (ETY) N:o 4253/88; EYVL N:o L 374, 31.12.1988, s. 1
- 2) Neuvoston asetus (ETY) N:o 2082/93; EYVL N:o L 192, 31.7.1993, s. 20
- 3) Komission päätös (EY) 15.6.1994; EYVL N:o C 180, 1.7.1994, s. 1

N:o 31

Maa- ja metsätalousministeriön päätös peltolohkorekisteristä

Annettu Helsingissä 21 päivänä tammikuuta 1999

Maa- ja metsätalousministeriö on päättänyt Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta 8 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1100/1994) 11 §:n sekä maaseutuelinkeinorekisteristä 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1515/1994) 5 §:n nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tämä päätös koskee peltolohkorekisteriä, joka on maaseutuelinkeinorekisteristä annettussa laissa (1515/1994) tarkoitettu maaseutuelinkeinorekisterin toiminnallinen alarekisteri. Rekisterin pitämisessä on noudatettava mainittua lakia ja sen nojalla annettuja säännöksiä ja määräyksiä.

2 §

Määritelmä

Peltolohkorekisteri on tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevasta yhdenmetystä hallinto- ja valvontajärjestelmästä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3508/92 2 artiklassa tarkoitettu aakkosnumeerinen viljelylohkojen tunnistejärjestelmä.

- 1) Neuvoston asetus (ETY) N:o 3508/92, EYVL N:o L 355, 5.12.1992, s. 1
- 2) Neuvoston asetus (EY) N:o 165/94, EYVL N:o L 24, 29.1.1994, s. 6
- 3) Neuvoston asetus (EY) N:o 3233/94, EYVL N:o L 338, 28.12.1994, s. 13
- 4) Neuvoston asetus (EY) N:o 3235/94, EYVL N:o L 338, 28.12.1994, s. 16
- 5) Neuvoston asetus (EY) N:o 3072/95, EYVL N:o L 329, 30.12.1995, s. 18
- 6) Neuvoston asetus (EY) N:o 1577/96, EYVL N:o L 206, 16.8.1996, s. 4
- 7) Neuvoston asetus (EY) N:o 2466/96, EYVL N:o L 335, 24.12.1996, s. 1
- 8) Neuvoston asetus (EY) N:o 820/97, EYVL N:o L 117, 7.5.1997, s. 1

3 §

Rekisterin käyttötarkoitus

Peltolohkorekisteriä käytetään maataloushallinnon alalla tukien hallinnoinnissa, valvonnassa, suunnittelussa ja raportoinnissa.

4 §

Rekisterin sisältö

Peltolohkorekisteriin tallennetaan tilan talouskeskuksen sijaintitiedon lisäksi seuraavat peruslohkoa koskevat tiedot:

- 1) tunnus;
- 2) pinta-ala;
- 3) rajojen sijainti;
- 4) kehämitta; sekä
- 5) rajaviivan tyyppi.

5 §

*Peruslohkokarttojen toimittaminen
peltolohkokisteristä*

Peruslohkokartat, jotka sisältävät tiedot tilan talouskeskuksesta ja peruslohkoista, toimitetaan paperimuodossa maa- ja metsätalousministeriön tarkemmin määräämillä perusteilla.

Jos peruslohkon omistaja tai haltija haluaa saada peruslohkokartan muussa kuin paperimuodossa, peritään mahdollisesta luovutuksesta erillinen maksu valtion maksupöytäkirjain (150/1992) ja maa- ja metsätalousministeriön sen nojalla tekemän päätöksen mukaisesti.

6 §

Tietojen luovutus sivullisille

Peltolohkokisteriin talletettujen tietojen

Helsingissä 21 päivänä tammikuuta 1999

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

luovuttamisesta sivullisille päättää maaseutu-
uelinkeinorekisteristä annetun lain nojalla
maa- ja metsätalousministeriö.

7 §

Tarkemmat määräykset

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat määräykset tämän päätöksen täytäntöönpanosta.

8 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 27 päivänä tammikuuta 1999. Ennen tämän päätöksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanemiseksi tarvittaviin toimenpiteisiin.

Maatalousneuvos Heimo Hanhilahti

N:o 32

**Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus
eräistä ministeriön päätöksistä**

Annettu Helsingissä 12 päivänä tammikuuta 1999

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 17 päivänä lokakuuta 1980 annetun asetuksen (696/1980) 2 b §:n nojalla, sellaisena kuin se on 22 päivänä joulukuuta 1993 annetussa asetuksessa (1364/1993):

Maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosasto on antanut seuraavan päätöksen:

Päätöksen nimi	n:o	antopäivä	voimaan- tulopäivä
MMM EEOp lampaiden maedi-visnan ja vuohien CAE:n vastustamisesta	1/EEO/1999	11.1.1999	1.2.1999

Edellä mainittu päätös on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston määräyskokoelmassa. Päätös on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosastosta, osoite Kluuvikatu 4 A, 00100 Helsinki, puhelin (09)1601.

Helsingissä 12 päivänä tammikuuta 1999

Osastopäällikkö *Jaana Husu-Kallio*

Hallitussihteeri Ritva Ruuskanen